

Կ-796¹-26.05.2015,11.06.2015-ՊԻ-010/2

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՔԸ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐԵՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Հոդված 1. Հայաստանի Հանրապետության 1998 թվականի հունիսի 17-ի քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի (այսուհետ՝ Օրենսգիրք) 18-րդ հոդվածը շարադրել հետևյալ խմբագրությամբ.

«Հոդված 18. Վեճի հանձնումը արբիտրաժի լուծմանը

Դատարանին ընդդատյա վեճը մինչև գործն ըստ էության լուծող դատական ակտ կայացնելը կողմերի համաձայնությամբ օրենքով սահմանված կարգով կամ Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրով սահմանված դեպքերում կարող է հանձնվել արբիտրաժի լուծմանը:»:

Հոդված 2. Օրենսգրքի 103-րդ հոդվածի 3-րդ կետը շարադրել հետևյալ խմբագրությամբ.

«3) կողմերից մեկը հղում է կատարում տվյալ վեճն արբիտրաժային դատարանի քննությանը հանձնելու՝ կողմերի միջև առկա համաձայնությանը (արբիտրաժային համաձայնությանը), և այդպիսի համաձայնության հիման վրա արբիտրաժային դատարան դիմելու հնարավորությունը չի վերացել՝ բացառությամբ, երբ արբիտրաժային համաձայնության առկայությունը օրենքով սահմանված դեպքերում չի սահմանափակում կողմի՝ դատարան դիմելու իրավունքը:»:

Հոդված 3. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակմանը հաջորդող տասներորդ օրը:

ԱՄՓՈՓԱԹԵՐԹ

Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսգրքում փոփոխություն և լրացում կատարելու մասին, Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ կատարելու մասին, «Առևտրային արբիտրաժի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին, Հայաստանի Հանրապետության աշխատանքային օրենսգրքում լրացում կատարելու մասին, Հայաստանի Հանրապետության ընտանեկան օրենսգրքում լրացումներ կատարելու մասին, «Սպառողների իրավունքների պաշտպանության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքներում լրացում կատարելու մասին, «Դատական ակտերի հարկադիր կատարման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություն կատարելու մասին Հայաստանի Հանրապետության օրենքների նախագծերի վերաբերյալ կատարված առաջարկությունների

Առաջարկության (փոփոխության, լրացման) հեղինակը	Հոդվածը, կետը, ենթակետը, որին վերաբերում է առաջարկությունը	Առաջարկությունը (փոփոխությունը, լրացումը)	Առաջարկության վերաբերյալ հեղինակի (հիմնական զեկուցողի) եզրակացությունը
1	2	3	4
ՀՀ ազգային ժողովի պատգամավոր Ռուզաննա Մուրադյան	1.«Առևտրային արբիտրաժի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի նախագծի (այսուհետ՝ Օրենքի նախագիծ) 19-րդ հոդվածով լրացվող 8.2 գլխում ավելացնել նոր Հոդված 36.5.	որը կսահմանի արբիտրաժային հաստատության համապատասխան վարքագծի կանոններ, որոնք ընդհանուր կհամարվեն բոլոր արբիտրների համար	Նախագծով առաջարկվող լուծումը արբիտրի վարքագծի կանոնների մասով սահմանում է ընդհանուր, նվազագույն պահանջները, որոնք ներկայացվում են արբիտրներին, իսկ Օրենքի նախագծի 19- րդ հոդվածով լրացվող 8.2 գլխի 36.4-րդ հոդվածի 1-ին մասը իր հերթին սահմանում է, որ մշտապես գործող յուրաքանչյուր արբիտրաժային հաստատություն կարող է սահմանել վարքագծի կանոններ՝ սույն Օրենքով սահմանված հիմնական սկզբունքներին և կանոններին համապատասխան:

	2.Օրենքի նախագծի 19-րդ հոդվածով լրացվող 8.2 գլխի 36.4-րդ հոդվածի 1-ին մաս	ձևակերպել նոր խմբագրությամբ հետևյալ կերպ՝ «Մշտապես գործող յուրաքանչյուր արբիտրաժային հաստատություն առաջնորդվում է ընդհանուր սահմանված վարքագծի կանոններով»	առաջարկությունը չի ընդունվել, քանի որ վարքագծի կանոնները սահմանվում են արբիտրների համար
ՀՀ կառավարություն	1.«Առևտրային արբիտրաժի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխությունների և լրացումներ կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի նախագծի (այսուհետ՝ Օրենքի նախագիծ) 17.2 հոդվածում 2.«Սպառողների իրավունքների պաշտպանության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում լրացում կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի նախագծի	առաջարկվող ձևակերպումը հստակեցման կարիք ունի, քանի որ ներկայիս խմբագրությամբ առկա է որոշակի անորոշություն առաջարկվող ձևակերպումը հստակեցման կարիք ունի, քանի որ ներկայիս խմբագրությամբ առկա է որոշակի անորոշություն	առաջարկն ընդունվել է Օրենքի նախագծի 17.2-րդ հոդվածը շարադրվել է հետևյալ խմբագրությամբ՝ 1. Կողմերից մեկը կարող է առանց արբիտրաժային վարույթի մյուս կողմին ծանուցելու՝ դիմել հայցի ապահովման միջոց կիրառելու համար՝ միաժամանակ ներկայացնելով նախնական կարգադրություն տալու մասին միջնորդություն: Եթե կողմերի համաձայնությամբ այլ բան նախատեսված չէ, նախնական կարգադրություն տալու մասին միջնորդությունով կողմը կարող է պահանջել մյուս կողմից չիրականացնել որևէ գործողություն, որով կարող է անհնարին դառնալ հայցի ապահովման միջոցի կատարումը: առաջարկն ընդունվել է Օրենքի նախագծի 1-ին հոդվածով լրացվող 14-րդ հոդվածի 6-րդ մասը շարադրվել է հետևյալ խմբագրությամբ՝ «6. Սպառողն իրավունք ունի պայմանագրից բխող կամ դրա հետ կ

	(այսուհետ՝ Օրենքի նախագիծ) 1-ին հոդվածում 3. Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսգրքում փոփոխություն և լրացում կատարելու մասին, Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ կատարելու մասին, «Առևտրային արբիտրաժի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին, Հայաստանի Հանրապետության աշխատանքային օրենսգրքում լրացում կատարելու մասին, Հայաստանի Հանրապետության ընտանեկան օրենսգրքում լրացումներ կատարելու մասին, «Սպառողների իրավունքների պաշտպանության մասին» Հայաստանի Հանրապետության	ենթարկել ընդհանուր տեխնիկական բնույթի խմբագրության	ապված վեճը հանձնել դատարանին, եթե իր հետ կնքվել է այնպիսի պայմանագիր, որը ողջամիտ հնարավորություն չի ընձեռել սպառողին բանակցելու դրա պայմանները բացառությամբ, երբ արբիտրաժային համաձայնությունը կնքվել է վեճը ծագելուց հետո և կողմերն անվերապահորեն համաձայնել են վեճը հանձնել արբիտրաժային տրիբունալի լուծմանը: Սույն մասի պահանջները տարածվում են ցանկացած պարտադիր գործընթացի վրա, որով սպառողի դատարան դիմելու իրավունքը կարող է սահմանափակվել:» : առաջարկն ընդունվել է՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսգրքում փոփոխություն և լրացում կատարելու մասին, Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ կատարելու մասին, «Առևտրային արբիտրաժի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին, Հայաստանի Հանրապետության աշխատանքային օրենսգրքում լրացում կատարելու մասին, Հայաստանի Հանրապետության ընտանեկան օրենսգրքում լրացումներ
--	--	---	--

	օրենքներում լրացում կատարելու մասին, «Դատական ակտերի հարկադիր կատարման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություն կատարելու մասին Հայաստանի Հանրապետության օրենքների նախագծերը 4.«Հայաստանի Հանրապետության աշխատանքային օրենսգրքում լրացում կատարելու մասին» Հայաստանի հանրապետության օրենքի նախագծի (այսուհետ՝ Օրենքի նախագիծ) 1-ին հոդվածում	առաջարկվող ձևակերպումը հստակեցման կարիք ունի, քանի որ ներկայիս խմբագրությամբ առկա է որոշակի անորոշություն	կատարելու մասին, «Սպառողների իրավունքների պաշտպանության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքներում լրացում կատարելու մասին, «Դատական ակտերի հարկադիր կատարման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություն կատարելու մասին Հայաստանի Հանրապետության օրենքների նախագծերում կատարվել են տեխնիկական բնույթի խմբագրական աշխատանքներ: առաջարկն ընդունվել է Օրենքի նախագծի 1-ին հոդվածով լրացվող 264-րդ հոդվածի 3-րդ մասը շարադրվել է հետևյալ խմբագրությամբ՝ «3.Աշխատանքային վեճերը Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի և «Առևտրային արբիտրաժի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի պահանջներին համապատասխան կարող են հանձնվել արբիտրաժային տրիբունալի լուծմանը, եթե աշխատողի և գործատուի միջև կնքվել է համաձայնություն կամ կոլեկտիվ պայմանագրով նախատեսված է վեճն արբիտրաժին հանձնելու հնարավորություն: Սույն օրենսգրքի 265-րդ հոդվածով նախատեսված աշխատանքային վեճերը կարող են հանձնվել արբիտրաժային տրիբունալի լուծմանը նույն հոդվածով սահմանված ժամկետում: Արբիտրաժային
--	---	--	---

	5.«Հայաստանի Հանրապետության ընտանեկան օրենսգրքում լրացում կատարելու մասին» Հայաստանի հանրապետության օրենքի նախագծի (այսուհետ՝ Օրենքի նախագիծ) 1-ին հոդվածում	առաջարկվող ձևակերպումը հստակեցման կարիք ունի, քանի որ ներկայիս խմբագրությամբ առկա է որոշակի անորոշություն	համաձայնությունը չի սահմանափակում աշխատողի աշխատանքային պայմանագրից բխող վեճը դատարանին հանձնելու իրավունքը, բացառությամբ, երբ արբիտրաժային համաձայնությունը կնքվել է վեճը ծագելուց հետո և կողմերն անվերապահորեն համաձայնել են վեճը հանձնել արբիտրաժային տրիբունալի լուծմանը»: առաջարկն ընդունվել է Օրենքի նախագծի 1-ին հոդվածով լրացվող 17-րդ հոդվածի 4-րդ մասը շարադրվել է հետևյալ խմբագրությամբ՝ «4.Եթե ամուսինների ընդհանուր գույքի բաժանումը չի շոշափում երրորդ անձանց շահերը, ապա ամուսիններն իրենց ընդհանուր գույքը բաժանելու հետ կապված վեճը փոխադարձ համաձայնությամբ կարող են հանձնել արբիտրաժային տրիբունալի լուծմանը՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի և «Առևտրային արբիտրաժի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի պահանջներին համապատասխան: Արբիտրաժային համաձայնությունը չի սահմանափակում ամուսնու գույքը բաժանելու հետ կապված վեճը դատարանին հանձնելու իրավունքը, բացառությամբ, երբ արբիտրաժային
--	---	--	--

			համաձայնությունը կնքվել է վեճը ծագելուց հետո և կողմերն անվերապահորեն համաձայնել են վեճը հանձնել արբիտրաժային տրիբունալի լուծմանը:»:
--	--	--	---